

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

מכות- כיצד העדים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי ניהול? דלא עשו מעשה, היינו דרבה.										ז		ג.	
אימא: וכן אמר ר"ב.										!		ג.	
עד זומם משלם לפי חלקו.	רב יהודה אמר רב:										◇	ג.	
מאי משלם לפי חלקו?											^	ג.	
אילימא דהאי משלם פלגא והאי משלם פלגא											!	ג.	
משלשין בממון ואין משלשין במלקות	תנינא:									ז		ג.	
אלא, כגון דאיתזום חד מיניהו, דמשלם פלגא דידיה.											!	ג.	
ומי משלם?											ז	ג.	
אין עד זומם משלם ממון עד שיוזמו שניהם	והא תניא:									ז		ג.	
באומר עדות שקר העדתי.	רבא:										!	ג.	
כל כמיניה? כיון שהגיד שוב אינו חוזר ומגיד											ז	ג.	
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני.											!	ג.	
כמאן? דלא כר"ע, דאי כר"ע											ז	ג.	
אף אינו משלם ע"פ עצמן	הא אמר: [ר"ע]									ז		ג.	
אלא, באומר העדנו והוזמנו בב"ד פלוני והוויבנו ממון, ס"ד אמינא: כיון דלחבריה לא מצי מחייב ליה, איהו נמי לא מיחייב. קמ"ל.											!	◇	ג.
מעידין אנו את איש פלוני שגירש את אשתו ולא נתן לה כתובתה, והלא בין היום ובין למחר סופו ליתן לה כתובתה - אומדין כמה אדם רוצה ליתן בכתובתה של זו, שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם מתה יירשנה בעלה.												■	ג.
כיצד שמין?											^	◇	ג.
בבעל	רב חסדא:										!	◇	ג.
באשה.	רב נתן בר אשעיא:										!	◇	ג.
באשה ובכתובתה.	רב פפא:										!	◇	ג.
מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לחבירו אלף זוז על מנת ליתן לו מכאן ועד שלשים יום, והוא אומר מכאן ועד עשר שנים - אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו בידו אלף זוז, בין נותנן מכאן ועד ל' יום, בין נותנן מכאן ועד עשר שנים.												■	ג.
המלה את חבירו לעשר שנים - שביעית משמטתו, ואע"ג דהשתא לא קרינן ביה (דברים ט"ו) לא יגוש, סוף אתי לידי לא יגוש.	רב יהודה אמר שמואל:											◇	ג.
אומדים כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים	מתיב רב כהנא:										ז	◇	ג.
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולו נמי בעי שלומי ליה											ז		ג.
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:										!	◇	ג.
המלה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמטין.	דתנן:										!		ג.
המלה את חבירו לעשר שנים - אין שביעית משמטתו, ואע"ג דאתי לידי לא יגוש, השתא מיהא לא קרינן ביה לא יגוש.	איכא דאמרי, א"ר יהודה אמר שמואל:											◇	ג.
אומדין כמה אדם רוצה ליתן ויהיו אלף זוז בידו, בין ליתן מכאן ועד ל' יום ובין ליתן מכאן ועד עשר שנים	רב כהנא, אף אנן נמי תנינא:										■		ג.
ואי אמרת שביעית משמטתו, כולו נמי בעו שלומי ליה												■	ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הב"ע - במלוה על המשכון, ובמוסר שטרותיו לב"ד	רבא:									♣	
המלוה על המשכון, והמוסר שטרותיו לב"ד - אין משמיטין.	דתנן:									♣	
האומר להבירו ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטת.	רב יהודה אמר שמואל:									♣	◇
לימא קסבר שמואל: מתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל										♣	
האומר להבירו על מנת שאין לך עלי אונאה - רב אומר: יש לו עליו אונאה	והא איתמר: [רב]									♣	◇
אין לו עליו אונאה	שמואל:									♣	◇
לדידי מפרשא ליה מינייה דשמואל: על מנת שאין לך עלי אונאה - אין לו עליו אונאה, על מנת שאין בו אונאה - הרי יש בו אונאה	הא איתמר עלה: אמר רב ענן:									!	◇
ה"נ: על מנת שלא תשמטני בשביעית - אין שביעית משמטתו, ע"מ שלא תשמטני שביעית - שביעית משמטתו.										!	
המלוה את חבירו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום.	תנא:									♣	◇
ה"מ במלוה בשטר, דלא עבד איניש דטרה דכתב שטר בציר מתלתין יומין, אבל מלוה על פה לא	סבר רבה בר בר חנה קמיה דרב למימר:									♣	◇
הכי אמר חביבי: אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	אמר ליה רב:									♣	◇
המלוה את חבירו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות משלשים יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה.	תניא נמי הכי:									♣	
לא תיטיב אכרעיך עד דמפרשת לה להא שמעתא, מנא הא מילתא דאמור רבנן: המלוה את חבירו סתם - אינו רשאי לתובעו פחות מל' יום, אחד המלוה בשטר ואחד המלוה על פה?	שמואל לרב מתנה:									^	◇
דכתיבי: (דברים ט"ו) קרבה שנת השבע שנת השמטה, ממשמע שנאמר קרבה שנת השבע, איני יודע שהיא שנת שמטה? אלא מה תלמוד לומר שנת השמטה? לומר לך: [יש] שמטה אחרת שהיא כזו, ואיזו זו? המלוה את חבירו סתם, שאינו רשאי לתובעו בפחות משלשים יום	א"ל: [רב מתנה]									!	◇
שלשים יום בשנה חשוב שנה.	דאמר מר:									♣	!
הפוחת בית הצואר בשבת - חייב חטאת.	רב יהודה אמר רב:									♣	◇
וכי מה בין זה למגופת חבית?	מתקיף לה רב כהנא:									♣	
זה חבור וזה אינו חבור.	א"ל: [רב יהודה]									!	◇
שלשת לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב של יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקוה - לא פסלוהו.	רב יהודה אמר רב:									♣	◇
וכי מה בין זה למי צבעו?	מתקיף לה רב כהנא:									♣	
מי צבע פסולין את המקוה בשלשת לוגין	דתנן, ר' יוסי:									♣	◇
התם מיא דצבעא מקרי, הכא חמרא מזיגא מקרי.	א"ל רבא:									!	◇
הורידו את המקוה	והתני רבי חייא:									♣	◇
לא קשיא: הא רבי יוחנן בן גורי, הא רבנן	רבא:									!	◇
שלשת לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב יין ומראהו כמראה יין, ונפלו למקוה - לא פסלוהו, וכן ג' לוגין מים חסר קורטוב שנפל לתוכן קורטוב חלב ומראהו כמראה מים, ונפלו למקוה - לא פסלוהו	דתנן: [רבנן]									♣	!